

[Christmas Møller.]

turerne vender, tror jeg ikke, Finansministeren vil være uenig i, at vi har faaet vort Statsbudget oven i Købet meget for højt op.

Vi er tilfredse med, at der nu kommer en Ordning angaaende de gamle Pensionister, og mener ogsaa, det er nødvendigt at tage den Udgift med. Vi er ligeledes tilfredse med, at vi endelig langt om længe er ved at faa Flygtningene ud af Landet.

Til Finansministeren skal jeg endvidere sige, at jeg synes, det er rigtigt, der kommer en Overvejelse angaaende Centraladministrationen. Jeg synes, det var lidet passende, at Landstingsmand Hauch paa de jyske Landboforeningers Aarsmøde rettede et voldsomt Angreb paa Centraladministrationen. Det maa dog vist staa klart for alle, at det ikke er Centraladministrationens Embedsmænd, men Ministrene og Ministrene alene, som har Ansvaret. Jeg er sikker paa, at den højtærede Regerings enkelte Medlemmer er fuldkommen enige med mig heri, og jeg hører til dem, der mener, at den danske Centraladministration burde være forskaanet for et saa lidet vederhæftigt Angreb som det, Hr. Hauch rettede mod den.

Med Hensyn til Statsfinanserne i øvrigt vil jeg gerne sige, at vi deler ikke Finansministerens Opfattelse af, at der skulde opkræves store nye Skatter. Det er muligt, at den for store Købeevne bør begrænses fra Statsmagtens Side og ogsaa bør begrænses paa Omraader, hvor vi hidtil kun har gjort det i lille Omfang, men det er rigtigt, hvad en kendt Sparekassemand sagde for nylig, da han opfordrede til at spare op til en Tid, hvor der kunde købes bedre for Pengene end i Dag. Om det er muligt at finde Vej gennem tvungen Opsparing, vil jeg gerne have overvejet. (*Finansministeren* [Thorkil Kristensen]: Naar har jeg sagt, at der skulde opkræves store nye Skatter?). Har den højtærede Finansminister ikke sagt dette til Studenterne ovre paa Fyn? (*Finansministeren* [Thorkil Kristensen]: Nej!). Ja, saa er Finansministeren altsaa virkelig en loyal Kollega af Statsministeren til ogsaa at blive refereret forkert, kan jeg forstaa.

Vi har med stor Tilfredshed hørt, at Statsministeren i Aabningstalen ostentativt understregede, at nu vilde der blive Tid til at arbejde i de to vigtigste Kommissioner: Forsvarskommissionen og Forfatningskommissionen. Statsministeren lovede jo allerede ved Forfatningskommissionens Nedsættelse, at den ikke skulde være en Begravelseskommission, men meget er der unægtelig ikke sket, og selv om man ikke skal overvurdere den Interesse, der er for Forfatningssagen,

saa tør det jo sikkert siges, at Landstingets Deltagelse som Ting i Lovgivningsarbejdet i sidste Rigsdagssamling og den Anvisning, Regeringen foreløbig har givet Landstinget i denne, taler for, at en Reform skal gennemføres. Regeringen kender vor Stilling, den fremgaar ganske tydeligt af vort Program: 21 Aars Valgretsaldere og Rigsdagen valgt af eet Vælgerkorps paa een Valgdag. Paa saakaldt konservative Garantier har vi ingen Tro. Vi mener, der maa bygges alene paa Folkets Flertal.

Forsvarskommissionens Opgave er naturligvis vanskeligere, idet det er klart, at det ikke er muligt i Dag at fastlægge den egentlige Forsvarsordning. Der maa her vælges de to Tempis Vej, og jeg haaber, at man i Løbet af kort Tid kan blive enig om den midlertidige Ordning, som det haster at føre igennem. Vi Konservative lægger os ikke fast paa den ene eller den anden Ordning, men vi vil gerne understrege, at der for os er dyb Alvor i Folketingets enstemmige Beslutning af 19. Januar 1940, og det er ogsaa for mig dyb Alvor, naar jeg siger, at jeg inderligt vilde have ønsket, at Danmark den 9. April havde faaet Norges Stilling. Vi vil ikke have et Forsvar for Forsvarets egen Skyld, men vi ønsker, at Danmark her handler paa Linie med andre mindre Lande og ganske særlig med de nordiske Lande, som vi saa gerne vil sammenlignes med.

Inden jeg gaar over til at omtale den udenrigspolitiske Situation og det sydslesvigske Spørgsmaal, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om Færøerne og vort fremtidige Forhold til disse Øer og deres Befolkning. Vi er vel tilfredse med den Maade, hvorpaa Situationen er blevet behandlet. Vi er glade ved, at man fra alle Sider anser det for lykkeligt og rigtigt, at en Delegation repræsenterende Regeringen og hele Rigsdagen tog til Færøerne for at orientere sig og dermed os og for at orientere Færingerne. Vi ser med Forventning hen til Lagtingsvalget den 8. November. Vi er i enhver Henseende enige i Aabningstalens Ord om, at Selvbestemmelsesretten maa raade, og at alt skal foregaa i lovlige Former. Det færøske Folk skal vide, at vi ser paa det som et Folk og en Nation med sit særlige Sprog, sin særlige Nationalitet, Kultur og Historie. Der vil blive Sorg i Danmark, hvis Samhørigheden skal ophøre, og vi haaber og tror paa, at efter Lagtingsvalget den 8. November vil der blive fundet Vej frem til en Løsning paa tilfredsstillende Maade af Samhørighedsforholdet mellem Danmark og Færøerne.

Med stigende Pessimisme synes man Verden over, ganske særlig i de mindre